

এদিন আবেলি প্ৰজানে এজন বয়োজ্যেষ্ঠ ব্যক্তিৰ লগত ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে খেলি থকা উদ্যানখনলৈ সোমাই আহিছিল। তেওঁ তেওঁৰ বন্ধুবোৰৰ লগত মানুহজনক পৰিচয় কৰাই দিলে। তেওঁ হ'ল অধ্যাপক আহমেদ। বিশ্ববিদ্যালয়ত কাম কৰা এগৰাকী বিজ্ঞানী। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে যেতিয়া খেলিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে তেতিয়া অধ্যাপক আহমেদে চুকৰ এখন বেঞ্চত বহি আছিল। চহৰখনৰ সোগালী জয়ন্তী উদ্যাপনত অংশ গ্ৰহণ কৰি আহি তেখেত ভাগৰুৱা হৈ আছিল। কিছু সময়ৰ পাছত ল'ৰা-ছোৱালীবোৰো আহি তেখেতৰ চাৰিওফালে বহি ল'লে। সিহঁতে সোগালী জয়ন্তী উদ্যাপনৰ বিষয়ে জানিব বিচাৰিলে। অধ্যাপক আহমেদে সিহঁতক ক'লে যে সাংস্কৃতিক কাৰ্যসূচী শেষ হোৱাৰ পাছত, জ্যেষ্ঠ নাগৰিকসকলে চহৰখনৰ নিবনুৱা সমস্যাৰ বিষয়ে আলোচনা কৰিছিল। চহৰখনৰ সমীপতে থকা অৰণ্যখনৰ এটা অংশ পৰিষ্কাৰ কৰি তাত এটা উদ্যোগ স্থাপন কৰাৰ আঁচনিৰ প্ৰস্তাৱ আগবঢ়োৱা হৈছিল। এইটোৱে চহৰখনৰ বৰ্ধিত জনসংখ্যাৰ বাবে চাকৰিৰ সুযোগ দিব বুলি দেখুওৱা হৈছিল। অধ্যাপক আহমেদে যেতিয়া ক'লে যে এই পৰিকল্পনাটো বহুত ব্যক্তিয়ে বিৰোধিতা কৰিলে, তেতিয়া ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ বৰ আচৰিত হৈছিল।

চিত্ৰ-১৭.১ অৰণ্যৰ দৃশ্য

“এইটো এই কাৰণে যে অৰণ্যই প্ৰকৃতিৰ বাবে সেউজীয়া হাঁওঁফাওঁ আৰু পানী বিশুদ্ধিকৰণ তত্ত্ব হিচাপে কাম কৰে” অধ্যাপক আহমেদে ব্যাখ্যা কৰি ক'লে। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ বিবুধিত পৰিল। অধ্যাপক আহমেদে বুজি পালে যে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে কেতিয়াও হয়তো অৰণ্য দেখা নাই। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰেও অৰণ্যৰ বিষয়ে আৰু অধিক জানিবলৈ বিচাৰিলে, সেয়েহে সিহঁতে অধ্যাপক আহমেদেৰ লগত এখন অৰণ্যলৈ যাবলৈ ঠিক কৰিলে।

১৭.১ অৰণ্যলৈ যাব্বা :

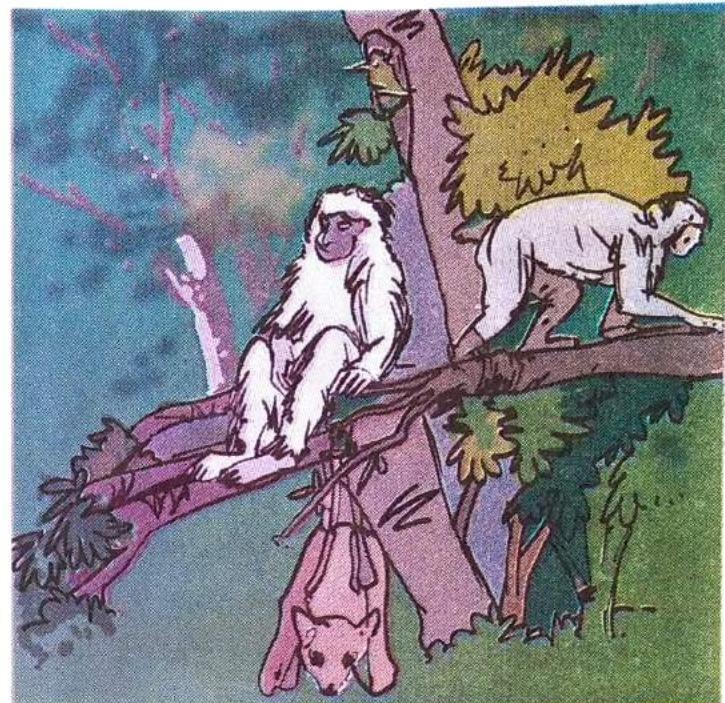
এটা দেওবাৰৰ বাতিপুৱা ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে কিছু সামগ্ৰী যেনে— একোখনকৈ কটাৰী, বিবৰ্ধক কাঁচ, লাঠি, টোকাবহী আদি বেগত ভৰাই ল'লে আৰু গাঁওখনৰ ওচৰতে থকা অৰণ্যলৈ বুলি খোজ কাঢ়ি আগবাঢ়িছিল। সিহঁতে বাটত সিহঁতৰ সমবয়সীয়া টিবু নামৰ ল'ৰা এটা লগ পালে। সি ওচৰৰ গাঁওখনত থাকে আৰু পেহীয়েকৰ সৈতে গৰু চৰাবলৈ তালৈ আহিছিল। সি বৰ তজবজীয়া ল'ৰা আৰু গৰুৰ জাকটোৰ লগত ইফালে-সিফালে দৌৰা-দৌৰি কৰি ফুৰিছিল। যেতিয়া সি ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ দেখিলে সিও সিহঁতৰ লগত খোজ দিলে, আনহাতে তাৰ পেহীয়েকে বেলেগ বাটেৰে আগবাঢ়ি গ'ল। অৰণ্যত সোমোৱাৰ লগে লগেই টিবুৰে হাত দাঙি সকলোকে শান্তভাৱে আগবাঢ়িবলৈ সংকেত দিলে, কাৰণ হৃষ্ণুলে অৰণ্যত থকা প্ৰাণীক আমনি দিব পাৰে।

অৰণ্যখনৰ দৃশ্য বহলভাৱে দেখুৱাবলৈ টিবু সিহঁতক ওখ ঠাই এডোখৰলৈ লৈ গৈছিল। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ আচৰিত হৈছিল কাৰণ সিহঁতে ক'তো অকণো মাটি দেখিবলৈ পোৱা নাছিল (চিত্ৰ-১৭.১)। মাটিৰ ওপৰত বিভিন্ন গচ্ছৰ ওপৰৰ অংশই সেউজীয়া আভৰণৰ সৃষ্টি কৰিছিল। অৱশ্যে আভৰণখন একে ধৰণ

মেউজিয়া বঙ্গৰ নাছিল। পৰিৱেশটো বেছ শান্ত আছিল
আৰু শীতল বতাহ বৈ আছিল। ইয়ে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক
বেছ সতেজ আৰু আনন্দিত কৰি তুলিছিল।

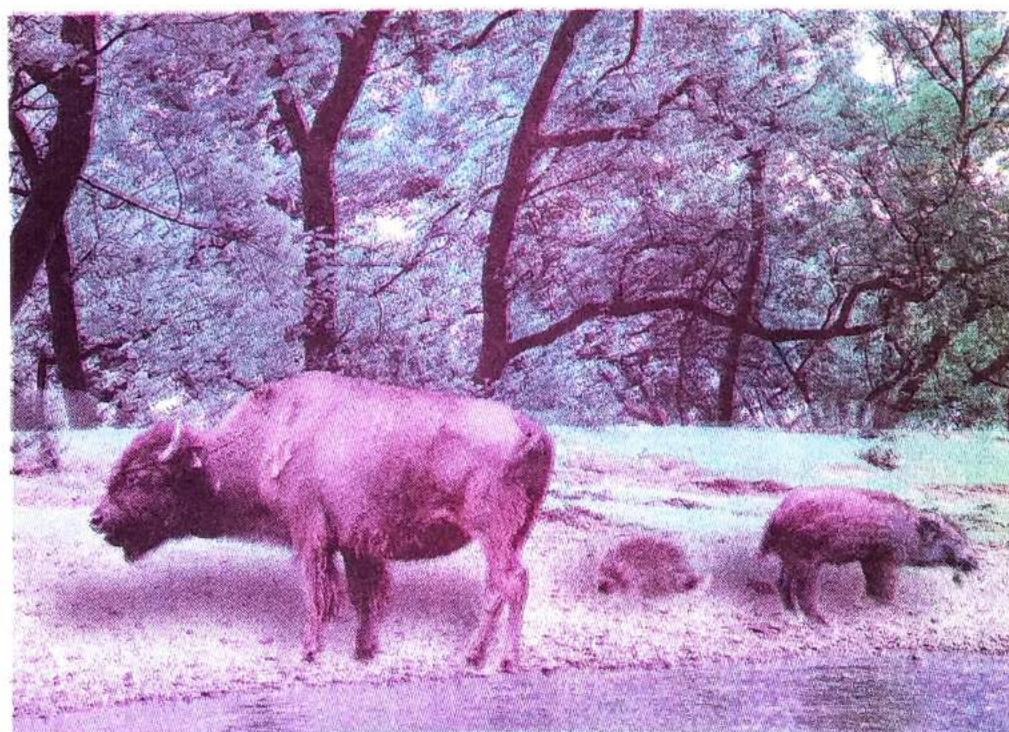
তললৈ নামি আহোঁতে, হঠাতে শুনা চৰাইৰ মাত
আৰু গচ্ছৰ ওপৰৰ ডালবোৰৰ পৰা অহা কিছু উচ্চ স্বৰৰ
শব্দত তেওঁলোক আনন্দিত হৈ উঠিছিল। টিবুৱে এইটো
ইয়াৰ সাধাৰণ ঘটনা বুলি কৈ তেওঁলোকক সহজ হ'বলৈ
কৈছিল। ল'ৰা-ছোৱালীবোৰৰ উপস্থিতিৰ কথা গম পাই
কিছুমান বান্দৰে গচ্ছৰ ওপৰলৈ গৈ তাত থকা চৰাইবোৰক
আমনি কৰিছিল। প্ৰাণীবোৰে মাজে সময়ে আন
প্ৰাণীবোৰক সজাগ কৰিবলৈ এনে ধৰণৰ সতৰ্কবাণী দি
থাকে। আন বহুতো প্ৰাণী যেনে— বন-গাহৰি, বাইছন,
ফেউৰা, কেটেলা পহু, হাতী আদি অৱণ্যখনৰ গভীৰ
অঞ্চলত থাকে বুলিও টিবুৱে কৈছিল (চিত্ৰ-১৭.২)।
অধ্যাপক আহমেদে সতৰ্ক কৰি দিলে যে ল'ৰা-
ছোৱালীবোৰ গভীৰ অৱণ্যৰ ভিতৰলৈ যোৱা উচিত নহ'ব।

প্ৰজ্ঞান আৰু প্ৰহেলিকাহ যষ্ঠ শ্ৰেণীত আৱাসস্থলীৰ
উদাহৰণ হিচাপে পঢ়া অৱণ্যৰ কথা মনত পেলালে (চিত্ৰ-

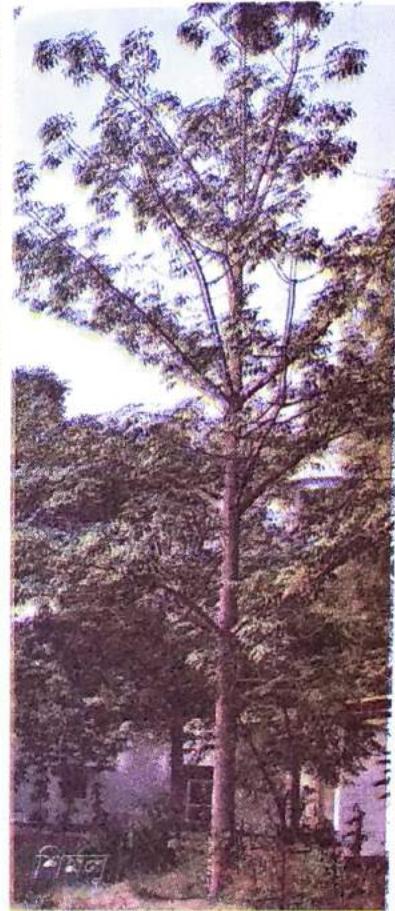
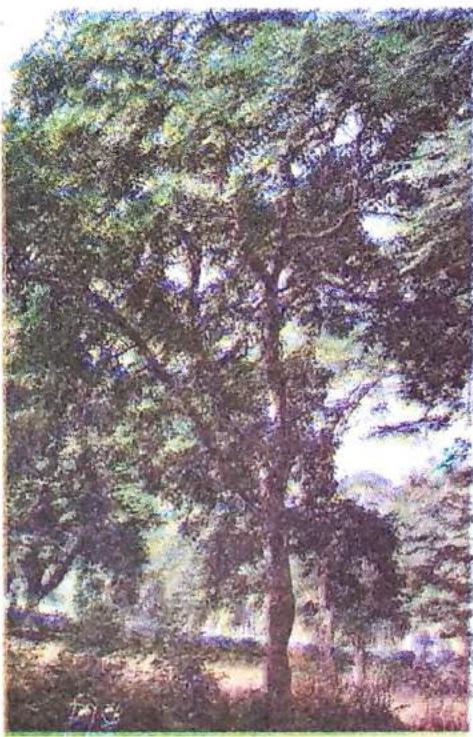
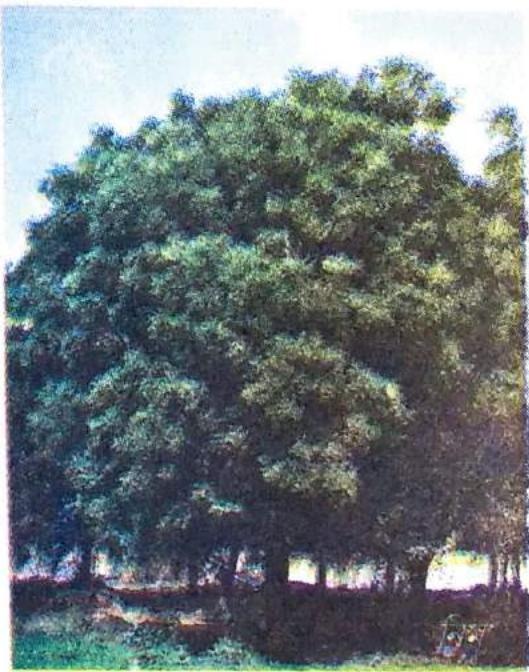

চিত্ৰ ১৭.৩ আৱাসস্থলী হিচাপে অৱণ্য

১৭.৩)। অৱণ্যই যে বহুতো প্ৰাণী আৰু উক্তিদিক বসবাস
কৰিবলৈ সুবিধা কৰি দিয়ে তাকো এতিয়া সিহ'তে
দেখিবলৈ পালে।

চিত্ৰ ১৭.২ কিছুমান বন্য প্ৰাণী

চিত্র ১৭.৪ অরণ্যের কিছুমান উদ্ভিদ

মাজেরে কোনোমতে দেখা গৈছিল বাবে অরণ্যের ভিতরখন যথেষ্ট আক্ষাৰ আছিল।

ক্ৰিয়াকলাপ ১৭.১

তোমালোকৰ ঘৰত থকা বিভিন্ন বস্তুবোৰ মন কৰা আৰু অৱণ্যৰ পৰা আহৰণ কৰা সামগ্ৰীবোৰৰ পৰা তৈয়াৰ হোৱা বস্তুৰ তালিকা প্ৰস্তুত কৰা।

তোমাৰ তালিকাত বহুতো কাঠেৰে তৈয়াৰী সামগ্ৰী, যেনে— প্লাইট্ৰড, কাঠখবি, বাকচ, কাগজ, দিয়াচলাই কাঠি আৰু বিভিন্ন ধৰণৰ আচ্বাৰ নিশ্চয় আছে। তোমালোকে জানানে যে আঠা, তেল, মচলা, ঘৰচৰীয়া প্ৰণীৰ বাবে ঘাঁহ-বন, ঔষধি উদ্ভিদ আদি কিছুমান সামগ্ৰী অৱণ্যৰ পৰা পাওঁ (চিত্র ১৭.৫)।

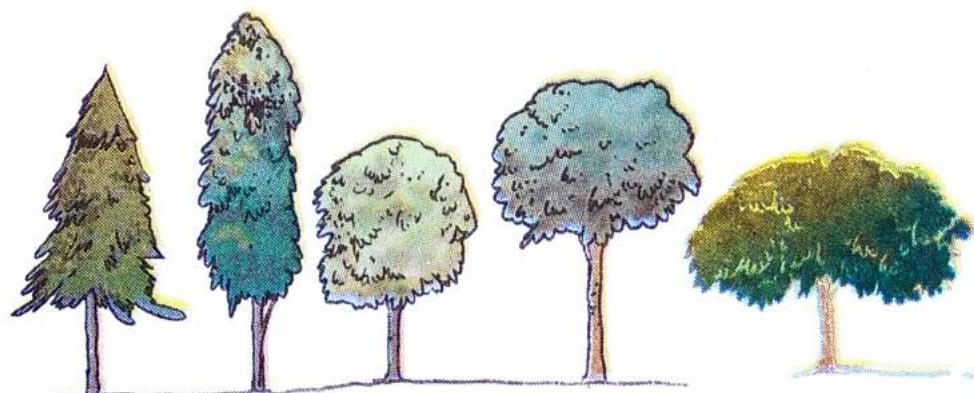
ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে খোজকাটি যোৱা মাটিখিনি
অসমান আৰু বহুতো গছেৰে আবৃত হৈ আছিল। টিবুৰে
সিহাঁতক শাল, চেঙ্গুন, শিমলু, শিশু, নিম, পলাশ, ডিমৰু,
খয়েৰ, আমলখি, বাঁহ, কাচনাৰ আদি গছ চিনি পোৱাত
সহায় কৰিলে (চিত্র ১৭.৪)। অধ্যাপক আহমেদে ক'লে
যে অৱণ্যত আৰু বহুত ধৰণৰ বৃক্ষ, গুল্ম, বনৌয়ধি আৰু
তৃণ আছে। গছবিলাকো বিভিন্ন ধৰণৰ লতা আৰু আৰোহী
উদ্ভিদেৰে আবৃত হৈ আছিল। সূৰ্যটো গছৰ পাতৰ

কোনে বা এই গছবোর রঁইছিল তাকে ভাবি শীলা আচরিত হৈছিল। অধ্যাপক আহমেদে উত্তর দিছিল যে প্রকৃতিত থকা গছবোরে যথেষ্ট বীজ উৎপন্ন করে। অবণ্যৰ মজিয়াখনে বীজবোর অংকুৰিত হৈ গছপুলিৰ বিকাশৰ

চিত্ৰ ১৭.৫ অবণ্যজাত সামগ্ৰী

কাৰণে এটা অনুকূল পৰিৱেশ গঢ়ি দিয়ে। কিছুমান গজালিৰ বৃদ্ধি হৈ গছ হয়। তেওঁ কৈছিল যে গা-গছ বা কাণ্ডৰ ওপৰৰ ডালযুক্ত অংশক গছৰ মুকুট বুলি জনা যায় (চিত্ৰ- ১৭.৬)।

চিত্ৰ ১৭.৬ মুকুট আকৃতিৰ কিছুমান গছ

অধ্যাপক আহমেদে ল'বা-ছোৱালীবোৰক ওপৰলৈ চাই নিৰীক্ষণ কৰিবলৈ কৈছিল— কেনেকৈ অবণ্যত ওখ গছৰ ডালবোৰে আন উত্তিদবোৰৰ ওপৰত এখন চালৰ দৰে আৱৰি থাকে। তেওঁ কৈছিল যে ইয়াকে চন্দ্ৰতাপ সদৃশ গছ (canopy) বোলে (চিত্ৰ-১৭.৭)।

ত্ৰিয়াকলাপ ১৭.২

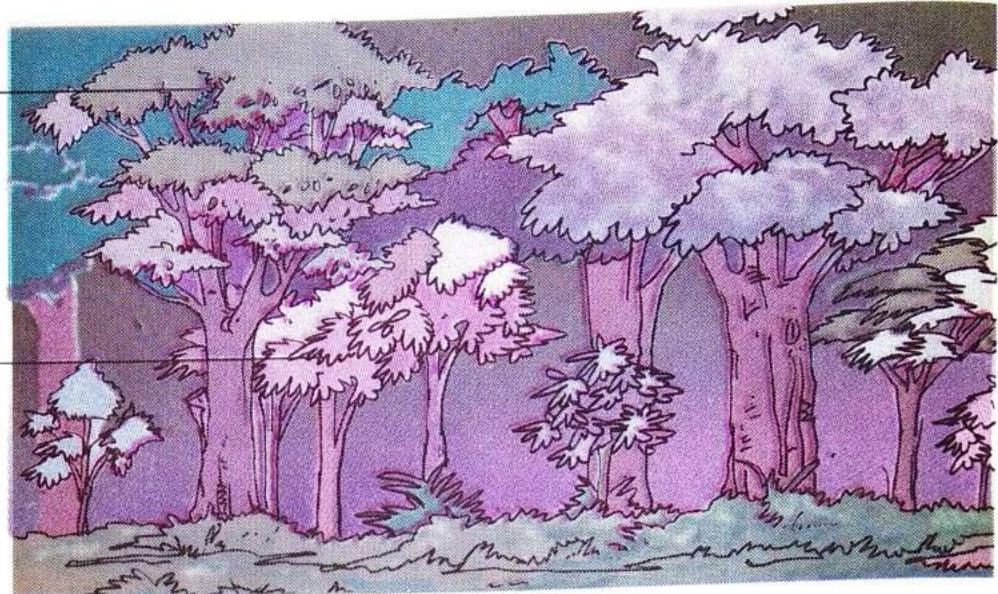
তোমালোকৰ ওচৰৰ অবণ্য বা উদ্যান এখন ভ্ৰমণ কৰা। গছবোৰ লক্ষ্য কৰা আৰু চিনান্ত কৰিবলৈ চেষ্টা কৰা। বয়োজ্যেষ্ঠ লোকৰ বা গছৰ ওপৰত লিখা কিতাপৰ সহায় ল'ব পাৰা। লক্ষ্য কৰা গছৰ বৈশিষ্ট্যবোৰ, যেনে— উচ্চতা, পাতৰ আকাৰ, মুকুটৰ আকৃতি, ফুল আৰু ফলৰ বিষয়ে এখন তালিকা তৈয়াৰ কৰা। কিছুমান গছৰ মুকুটৰ ছবিও আঁকিব পাৰা।

অধ্যাপক আহমেদে গছবোৰ যে বিভিন্ন আকাৰ আৰু আকৃতিৰ মুকুট আছে তাক আঙুলিয়াই দিলে। এইবোৰে অবণ্যত বিভিন্ন অনুভূমিক তৰপৰ সৃষ্টি কৰে। এইবোৰকে নিম্ন স্তৰীয় তৰপ বোলে (চিত্ৰ-১৭.৭)। ওখ আৰু প্ৰকাণ্ড গছবোৰে ওপৰৰ তৰপ আৰু জোপোহা, ওখ ঘাঁহ-বন আৰু লতাবোৰে নিম্নস্তৰীয় তৰপটো গঠন কৰে।

প্ৰজ্ঞানে সুধিলে, “আমি একে ধৰণৰ গছ সকলো অবণ্যতে দেখিবলৈ পাওঁনে?” অধ্যাপক আহমেদে কৈছিল, ‘নাপাওঁ, বিভিন্ন জলবায়ুৰ বাবে গছ আৰু আন

কেন্দ্রিক

নিম্নস্তরীয় গচ্ছ

চিত্র ১৭.৭ অরণ্যের চন্দ্রতাপ সদৃশ আৰু নিম্নস্তরীয় গচ্ছ

উত্তিদৰ মাজত তাৰতম্য দেখা যায়। প্ৰাণীৰ প্ৰকাৰো
অৱণ্যভেদে ভিন্ন ভিন্ন হয়।”

কিছুসংখ্যক ল’ৰা-ছোৱালীয়ে গুল্ম আৰু শাক-
বনৰ ফুলবিলাকৰ ওপৰত একাবেঁকাকৈ উৰি ফুৰা ধূনীয়া
পথিলাবোৰ চোৱাত ব্যস্ত আছিল। তেওঁলোকে
জোপোহাবোৰ ওচৰৰপৰা চাই ছিল। তেনেদৰে
থাকোঁতে বহু ধৰণৰ গচ্ছ গুটি-পাত আদি সিঙ্গৰ চুলি,
কাপোৰ আদিত লাগি ধৰিছিল।

তেওঁলোকে গচ্ছ বাকলিত, পাতত আৰু অৱণ্যৰ
মাটিৰ ওপৰত পচিবলৈ ধৰা উত্তিদৰ অংশবোৰত বিভিন্ন

প্ৰজাতিৰ পতংগ, মকৰা, কেকেটুৱা, পোক-পৰৱা আৰু
অন্যান্য ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ প্ৰাণী কিছুমান দেখিলে। সিঁহতে সেই
জীৱবোৰৰ ছবিও আঁকিবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। অৱণ্যৰ মাটি
দেখিবলৈ গাঢ় বঙৰ আছিল আৰু তাত মৰা আৰু পচিবলৈ
ধৰা বহু পাত, ফল, গুটি, সৰু ডাল আৰু সৰু লতাৰ
তৰপেৰে আবৃত আছিল। পচিবলৈ ধৰা বস্ত্ৰোৰ সেমেকা
আৰু অলপ গৰম আছিল।

ল’ৰা-ছোৱালীবোৰে বিভিন্ন গচ্ছ গুটি আৰু পাতো
সংঘৰ্ষ কৰিলে। অৱণ্যত পৰি থকা পাতৰ তৰপৰ ওপৰেৰে
খোজ কাঠোঁতে সোপোকা দলিচাৰ ওপৰেৰে খোজ কঢ়াৰ
দৰে লাগিছিল।

পচা বস্ত্ৰোৰ সদায়ে অলপ গৰম হয় নেকি?
অধ্যাপক আহমেদে এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ পাবলৈ ল’ৰা-
ছোৱালীবোক এটা ক্ৰিয়াকলাপ কৰিবলৈ পৰামৰ্শ
দিছিল।

ক্ৰিয়াকলাপ ১৭.৩

এটা সৰু গাঁত খানি লোৱা। ইয়াত শাক-পাচলিৰ
পেলনীয়া অংশ আৰু পাতবোৰ পেলোৱা। পাছত মাটিৰে
ইয়াক পুতি পেলোৱা। কিছু পানীও তাত ঢালি দিয়া। তিনি
দিনৰ পাছত ওপৰৰ মাটিৰ তৰপটো আঁতৰাই পেলোৱা।
গাঁতটোৰ ভিতৰত বাৰু গৰম অনুভৰ হয়নে?

চিত্র ১৭.৮ : অৱণ্যৰ মজিয়া

প্রহেলিকাই সুধিছিল, ‘ইয়াত বহুত সংখ্যক গচ্ছ আছে। এইখনৰ উপৰি এনে ধৰণৰ বহুত অৱণ্য আছে। যদি আমি ইয়াৰপৰা কিছু গচ্ছ কল-কাৰখনাৰ বাবে কাটি পেলাওঁ, তেনেহ'লেনো কি বেলেগ হ'ব?’

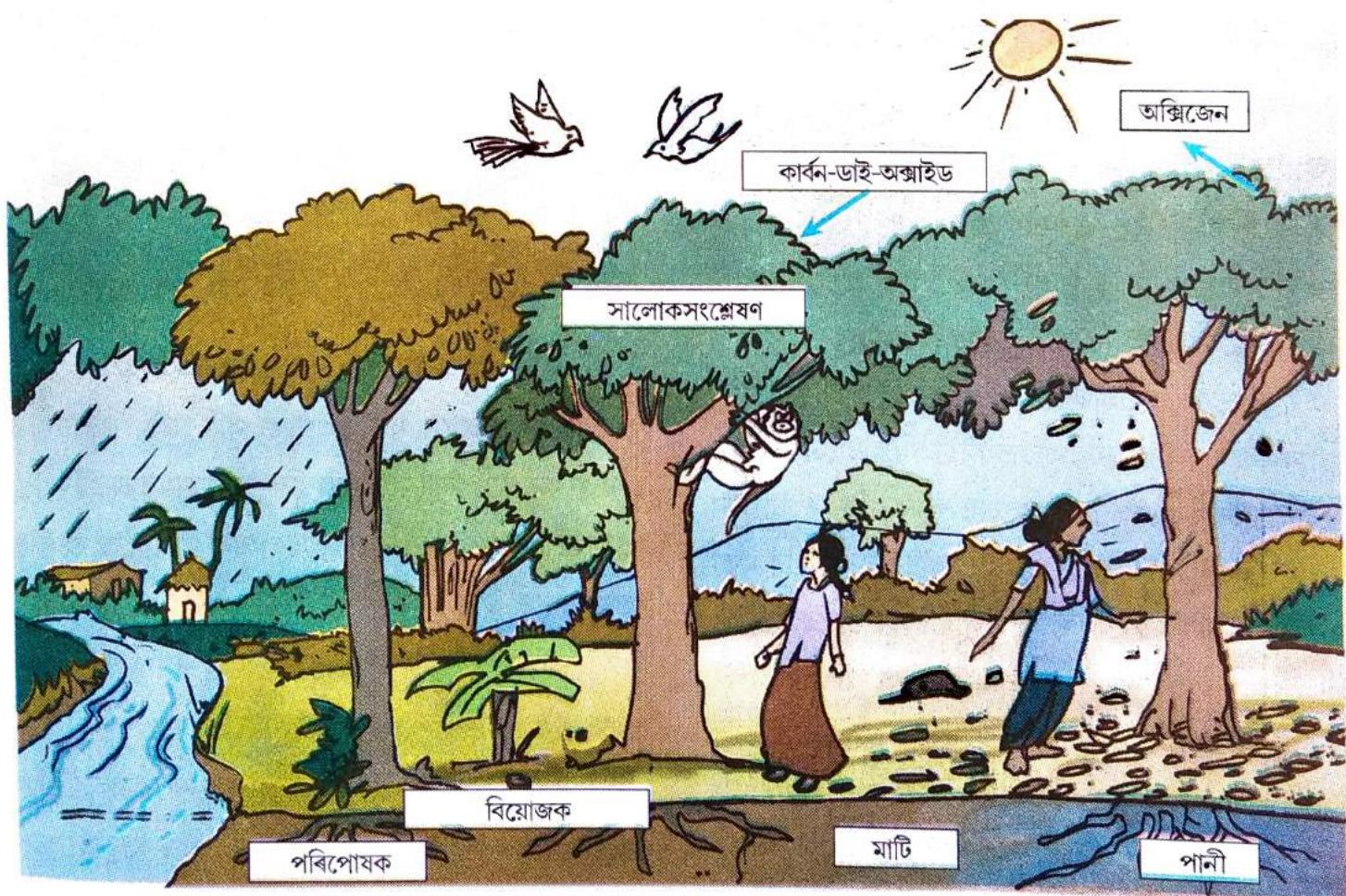
অধ্যাপক আহমেদে কৈছিল, “তোমালোকে স্বপোষী, পৰপোষী আৰু মৃতপোষী জীৱৰ বিষয়ে পঢ়িছ। তোমালোকে সেউজীয়া উদ্ভিদে কেনেকৈ খাদ্য প্ৰস্তুত কৰে, তাকো জানা। তৃণভোজী বা মাংসভোজী যিয়ে নহওক, সকলো প্ৰাণীয়ে খাদ্যৰ বাবে মুঠতে উদ্ভিদৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যিবিলাক জীৱই খাদ্য হিচাপে উদ্ভিদ গ্ৰহণ কৰে, সেইবিলাকক অন্য জীৱই খায় আৰু প্ৰক্ৰিয়াটো তেনেকৈ চলি থাকে। উদাহৰণস্বৰূপে পতংগই ঘাঁহ খায়,

পতংগক আকৌ ভেকুলীয়ে খায়। ভেকুলীক সাপে ভক্ষণ কৰে। ইয়াকে খাদ্য শৃংখল বুলি কয়।

ঘাঁহ → পতংগ → ভেকুলী → সাপ → ঈগল

অৱণ্যত বিভিন্ন ধৰণৰ খাদ্য শৃংখল দেখা যায়। সকলোবোৰ খাদ্য শৃংখলৰ সম্পর্ক আছে। যদি এটা খাদ্য শৃংখল ব্যাহত হয়, তেনেহ'লে আন খাদ্য শৃংখলৰ ওপৰতো তাৰ প্ৰভাৱ পৰিব। অৱণ্যৰ সকলোবোৰ অংশই পৰম্পৰৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যদি আমি অৱণ্যৰপৰা এটা উপাদান, ধৰা গচ্ছ আঁতৰাই পেলাওঁ, তেন্তে আন উপাদানবোৰ ওপৰতো প্ৰভাৱ পৰিব।

অধ্যাপক আহমেদে ল'ৰা-ছোৱালীবোৰক অৱণ্যৰ মাটিত পৰি থকা পাত কিছুমান বুটলিবলৈ আৰু আতচী কাঁচেৰে নিৰীক্ষণ কৰিবলৈ ক'লৈ। সিহঁতে পচিব ধৰা

চিত্ৰ ১৭.৯ অৱণ্যত উদ্ভিদ, মাটি আৰু বিয়োজকৰ মাজত সম্পর্ক

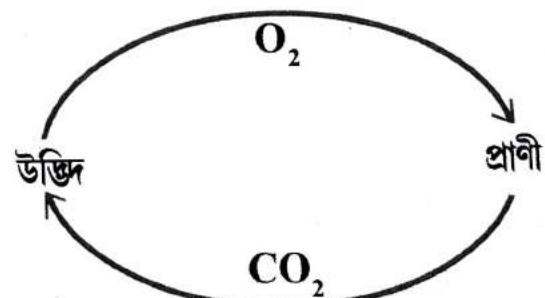
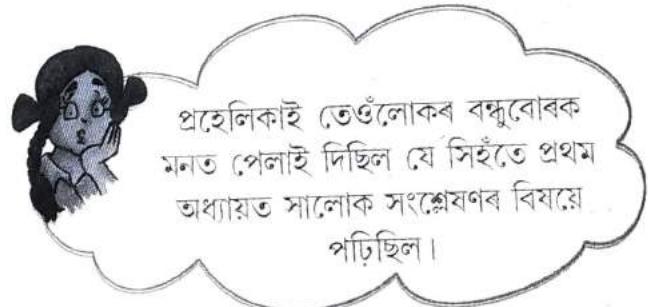
পাতবোৰত কিছুমান ক্ষুদ্ৰ কাঠফুলা গজিবলৈ লোৱা দেখিবলৈ পাইছিল। সিহঁতে ক্ষুদ্ৰ ক্ষুদ্ৰ পতংগৰ কিছুমান গোট, কেৰেলুৱা, পৰৱৰা, গুবৰুৱা জাতীয় পোক আদি তাত দেখিবলৈ পাইছিল। এইবোৰ জীৱই কেনেকৈ তাত বাস কৰে তাকে দেখি সিহঁত আচৰিত হৈছিল। অধ্যাপক আহমেদে বুজাই দিছিল যে সহজে দেখা প্ৰাণীবোৰৰ উপৰি আন বহুতো জীৱ আৰু অণুজীৱও মাটিত বাস কৰে। প্ৰহেলিকাই কাঠফুলা আৰু অণুজীৱবোৰে কি খায় সেইটো জানিবলৈ উৎসুক হৈছিল। অধ্যাপক আহমেদে উত্তৰত কৈছিল যে সিহঁতে তল সৰা বা মৃত উত্তিদ তথা প্ৰাণীৰ কলাসমূহ খায় আৰু সেইবোৰ গাঢ় বঙ্গৰ এবিধ সামগ্ৰীলৈ পৰিৱৰ্তন কৰে, যাক হিউমাছ বোলা হয়।

তোমালোকে নৰম অধ্যায়ত হিউমাছৰ বিষয়ে পঢ়িছি। মাটিৰ কোনটো তৰপত হিউমাছ পোৱা যায়? মাটিৰ বাবে ইয়াৰ গুৰুত্ব কি?

যিবোৰ অণুজীৱই পচা উত্তিদ আৰু প্ৰাণীক হিউমাছলৈ পৰিৱৰ্তিত কৰে, তাকে বিয়োজক বুলি জনা যায়। এই অণুজীৱই অৱণ্যত এটা উল্লেখযোগ্য ভূমিকা লয়। অৱণ্যত পৰি থকা পাতবোৰ প্ৰহেলিকাই ততাতৈয়াকে গুচাই দি তাৰ তলত হিউমাছৰ তৰপ এটা ধৰা পেলালৈ। হিউমাছৰ উপস্থিতিয়ে মৃত উত্তিদ আৰু প্ৰাণীৰপৰা পোষক দ্রব্য মাটিত মিহলি হোৱাটো নিশ্চিত কৰে। মাটিৰপৰা এই পোষক দ্রব্য পুনৰ জীৱিত উত্তিদৰ শিপাই শোষণ কৰি লয়। “অৱণ্যত যদি এটা প্ৰাণীৰ মৃত্যু ঘটে, তেতিয়া কি হয়?” শীলাই সুধিছিল। তিবুৰে কৈছিল যে মৃত প্ৰাণীবোৰ শণুণ, কাউৰী, ফেউৰা আৰু পতংগৰ আহাৰ হয়। এইদৰে পোষক দ্রব্যবোৰ চক্ৰাকাৰে চলি থাকে। গতিকে অৱণ্যত কোনো ধৰণৰ অপচয় নহয় (চিত্ৰ ১৭.৯)।

অৱণ্যক কিয় স্টেজীয়া হাওঁফাওঁ বুলি কোৱা হয়, তাৰ ব্যাখ্যা কৰা হোৱা নাই বুলি প্ৰহেলিকাই অধ্যাপক আহমেদক পুনৰবাৰ মনত পেলাই দিছিল। অধ্যাপক

আহমেদে বুজাই দিছিল যে উত্তিদে সালোকসংশ্লেষণ প্ৰক্ৰিয়াৰ সহায়ত অক্সিজেন এৰি দিয়ে। উত্তিদবোৰে প্ৰাণীৰ শ্বসনৰ বাবে এইদৰে অক্সিজেনৰ যোগান ধৰি ইহঁতক সহায় কৰে। সিহঁতে বায়ুমণ্ডলত অক্সিজেন আৰু কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইডৰ সমতাৰ বৰ্ক্ষা কৰে (চিত্ৰ ১৭.১০)। সেয়েহে অৱণ্যক হাওঁফাওঁ বুলি কয়।

চিত্ৰ ১৭.১০ অক্সিজেন আৰু কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইডৰ সমতা

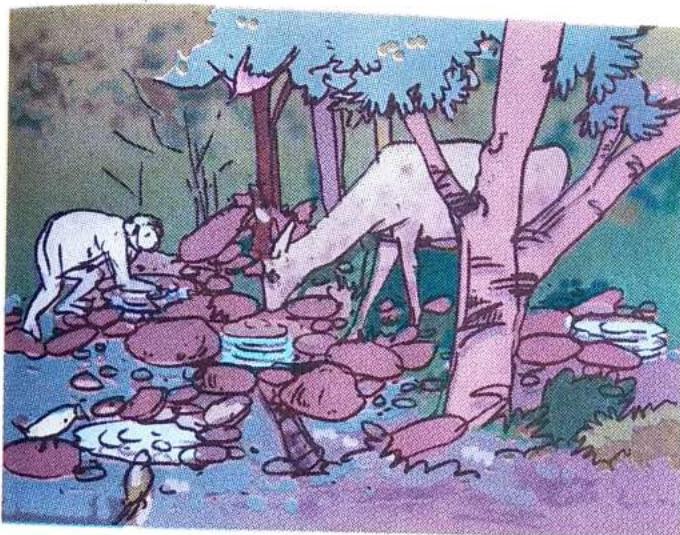
ল'ৰা-ছোৱালীবোৰে আকাশত মেঘ জমা হোৱা দেখিছিল। প্ৰজনে ষষ্ঠ শ্ৰেণীত পঢ়ি অহা জলচক্ৰৰ বিষয়ে মনত পেলালৈ। গছে শিপাৰ সহায়ত মাটিৰপৰা পানীভাগ গ্ৰহণ কৰে আৰু প্ৰস্বেদনৰ জৰিয়তে জলীয় বাষ্প বায়ুত এৰি দিয়ে।

যদি খুউব কম সংখ্যক গছ থাকিলহেঁতেন জলচক্ৰত ইয়াৰ কি প্ৰভাৱ পৰিলেহেঁতেন?

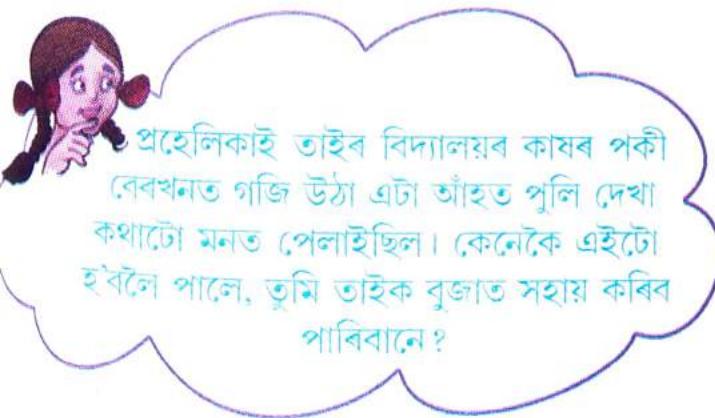
তিবুৰে সিহঁতক কৈছিল, “অৱণ্যখন কেৱল উত্তিদ আৰু প্ৰাণীৰে বাসস্থান নহয়। অৱণ্যত বহুত মানুহো বাস কৰে। তেওঁলোক বিভিন্ন জনজাতিৰ লোক। তিবুৰে কৈছিল যে এই লোকসকল ঘাইকৈ অৱণ্যৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। অৱণ্যই তেওঁলোকক খাদ্য, আশ্রয়, পানী

আৰু ঔষধ যোগান ধৰে। অৱণ্যত থকা বহুতো ঔষধি গছৰ বিষয়ে তেওঁলোকৰ পৰম্পৰাগত জ্ঞান আছে।

যেতিয়া প্ৰজনে সকল নিজৰা এটাৰপৰা পানী খাই আছিল, সি কিছুমান হৰিণ নিজৰাটো পাৰ হৈ ঘোৱা দেখিছিল (চিত্ৰ -১৭.১১)। সিহঁত জোপোহাৰ আৰু নোহোৱা হৈছিল। ঘন জোপোহা আৰু ওখ ঘাঁহে প্ৰাণীবোৰক সুৰক্ষা দিয়ে আৰু খাদ্য যোগায়। অৱণ্যত বাস কৰা মাংসভোজী প্ৰাণীবোৰৰ পৰাপৰ সিহঁতে সুৰক্ষা পায়।

চিত্ৰ ১৭.১১ এখন অৱণ্যত থকা হৰিণ

পহেলিকাই তাইৰ বিদালয়ৰ কামৰ পকী
বেবখনত গজি উঠা এটা আহত পুলি দেখা
কথাটো মনত পেলাইছিল। কেনেকৈ এইটো
হৰলৈ পালে, তুমি তাইক বুজাত সহায় কৰিব
পাৰিবানে?

টিুৰে অৱণ্যৰ মাটিখিনি ওচৰৰপৰা চাবলৈ আৰণ্ণ কৰিছিল। তেতিয়াই সি ল'ৰা-ছোলালীবোৰক মাতি কিছুমান প্ৰাণীৰ বিষ্ঠা বা মল দেখুৱাইছিল আৰু বিভিন্ন মলৰ পাৰ্থক্যও ব্যাখ্যা কৰিছিল। অধ্যাপক আহমেদে সিহঁতক জনাইছিল যে বন বিষয়াসকলে কিছুমান প্ৰাণীৰ

উপস্থিতি সিহঁতে ত্যাগ কৰা মল আৰু খোজৰ চিহ্নৰে চিনান্ত কৰে।

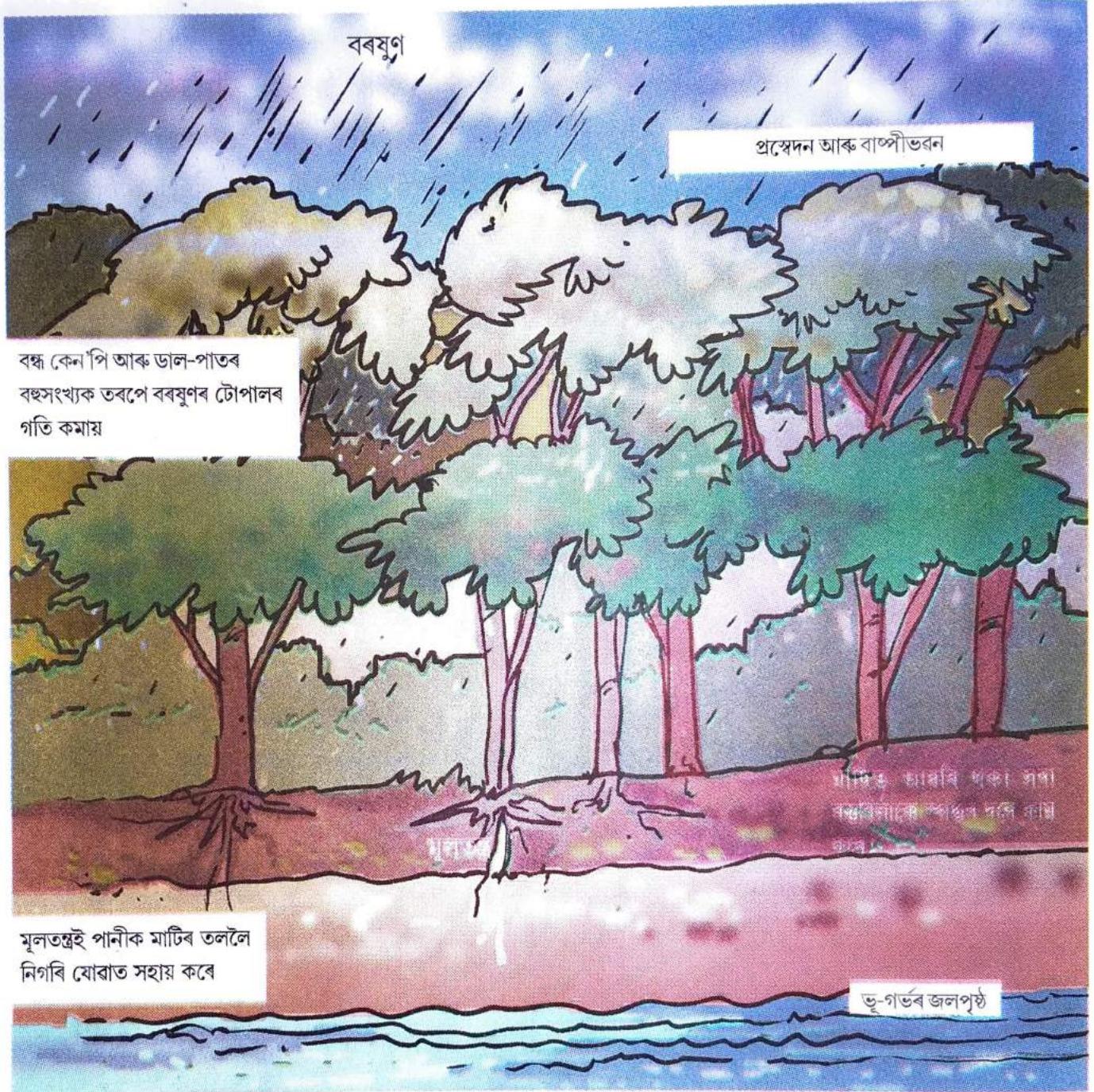
প্ৰজনে সকলোকে মাতিলে আৰু সিহঁতক এটা পচিবলৈ ধৰা প্ৰাণীৰ ডাঙৰ মলৰ দৰ্ম দেখুৱালে। বহুতো গুৰুৰো আৰু পোকে দৰ্মটোত খাই আছিল আৰু তাৰপৰা এথোপা গছপুলিৰ গজালি ওলাই আহিছিল। “এই পুলিবোৰ শাক-বন আৰু গুল্ম জাতীয় উদ্ধিদৰ। প্ৰাণীবোৰে কিছুমান উদ্ধিদৰ গুটি বিস্তাৰিত কৰি অৱণ্যৰ বৃদ্ধিৰ লগতে পুনৰুজ্জীৱিত কৰাত সহায় কৰে। প্ৰাণীৰ পচা গোবৰে গছপুলি বাঢ়ি আহাত পোষক হিচাপেও সহায় কৰে”,

চিত্ৰ ১৭.১২ বেৰত হোৱা এটা গছপুলি

অধ্যাপক আহমেদে কৈছিল।

এইবোৰ শুনাৰ পিছত প্ৰজনে তাৰ টোকাবহীত লিখিছিল — “বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ উদ্ধিদক আশ্রয় দি অৱণ্যই তৃণভোজী প্ৰাণীবোৰ খাদ্য আৰু আৱাসস্থলৰ সুৰ্যৱস্থা কৰে। বেছি তৃণভোজী প্ৰাণী থকা মানে বিভিন্ন মাংসভোজী প্ৰাণীৰ বাবে বেছি খাদ্য পোৱাকে বুজায়। বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ প্ৰাণীয়ে অৱণ্যৰ পুনৰুজ্জীৱিত বা পুনৰোদ্বাৰ কৰাত আৰু বৃদ্ধি হোৱাত সহায় কৰে। অৱণ্যত বিয়োজকে উদ্ধিদৰ বৃদ্ধিৰ বাবে প্ৰয়োজনীয় পোষক দ্রব্যৰ যোগান অব্যাহত ৰখাত সহায় কৰে। সেয়েহে, অৱণ্যক

চিত্ৰ ১৭.১৩ বৰষুণৰ পানী টোপাল গছৰ পৰা পৰি মাটিৰ ভিতৰলৈ নিগৰিছে

কোৱা হয়, “এবিধ গতিশীল জীৱিত সম্পদ।”

তেতিয়া প্রায় আবেলি হৈছিল আৰু ল'ৰা-
ছোৱালীহাঁতে ঘূৰি যাবলৈ বিচাৰিছিল। তিবুৰে সিহাঁতক
অন্য এটা বাটেৰে উভতি যাবলৈ পৰামৰ্শ দিছিল। যেতিয়া
সিহাঁতে উভতিছিল, তেতিয়া বৰষুণ দিবলৈ আৰন্ত

কৰিছিল। আশ্চৰ্যজনকভাৱে সিহাঁতে লক্ষ্য কৰিছিল যে
বৰষুণৰ টোপাল পোনে পোনে গছ-গছনিৰ তলিৰ মাটি
অংশত পৰা নাছিল। অৱণ্যৰ আটাইতকৈ ওপৰৰ তৰপ
অর্থাৎ কেন্দ্ৰিয়ে বৰষুণৰ টোপাল তললৈ যোৱাত বাধা
দিয়ে আৰু বেছিভাগ পানী গছৰ ডাল আৰু কাণ্ডৰে

তলালে নামি আহে। পাতৰপৰা ও লাহে লাহে টোপাটোপে গুল্ম আৰু লতাৰ ওপৰত পৰি সিহঁতৰ ডালবোৰৰ ওপৰেৰে পানী বাগৰি যায় (চিৰ-১৭.১৩)। সেই সময়তো গছ-গছনিৰ গুৰিৰ মাটি শুকান হৈ থকা দেখিছিল। প্ৰায় আধাঘণ্টা পাছত বৰষুণ দিয়া বন্ধ হৈছিল। সিহঁতে তেতিয়াহে অৱণ্যৰ সৰা পাতৰ তৰপটো ভিজি অহা মন কৰিলে। কিন্তু অৱণ্যৰ ভিতৰত ক'তো পানী আবদ্ধ হৈ থকা নাছিল।

প্ৰজনে ভাবিছিল যে তাৰ নগৰখনত যদিহে ইমান বেছিকে বৰষুণ হ'লেহেঁতেন; তেনেহ'লে নগৰখনৰ নৰ্দমা আৰু পথত বানপানীৰ সৃষ্টি হ'লেহেঁতেন।

তোমাৰ নগৰতো যদিহে বেছিকে বৰষুণ হয় কি হ'ব?

অধ্যাপক আহমেদে সিহঁতক কৈছিল যে অৱণ্যও হ'ল বৰষুণৰ পানীৰ প্ৰাকৃতিক শোষক আৰু ই পানীখনি মাটিৰ ভিতৰলৈ নিজৰি সোমাই যাবলৈ দিয়ে। গোটেই বছৰ জুৰি ভূ-গৰ্ভৰ জলপৃষ্ঠ অব্যাহত ৰখাত সহায় কৰে। অৱণ্যই কেৱল বানপানী নিয়ন্ত্ৰণতে সহায় কৰে এনে নহয়। ই নৈ বা জানত পানীৰ প্ৰাহ অব্যাহত ৰখাতো সহায় কৰে যাতে আমি নিয়মীয়াকৈ পানী যোগান পাওঁ। আনহাতে যদি গছ নাথাকিলেহেঁতেন বৰষুণৰ টোপাল পোনে পোনে মাটিত পৰিলেহেঁতেন আৰু অঞ্চলটোৰ আশে পাশে বানপানীৰ সৃষ্টি কৰিলেহেঁতেন। অত্যধিক বৰষুণে মাটি নষ্ট কৰিবও পাৰে। গছৰ শিপাই সাধাৰণতে মাটি খামোচ মাৰি ধৰি ৰাখে, কিন্তু ইয়াৰ অবিহনে পানীয়ে মাটি ধুৱাই নিব পাৰে বা খননীয়া হ'ব পাৰে।

ওভতাৰ পথত ল'ৰা-ছোৱালীহঁতে টিবুৰ গাঁওখনত এঘণ্টামান কটালে। গাঁৱৰ বতৰ খুব মনোৰম আছিল। চৌপাশৰ অৱণ্যৰ কাৰণে তেওঁলোকে উপযুক্ত পৰিমাণৰ বৰষুণ পাই থকা বুলি গাঁওবাসীয়ে সিহঁতক কৈছিল। বতাহো সদায় শীতল। শৰ্দ প্ৰদূষণো যথেষ্ট কম, কাৰণ অৱণ্যই ওচৰতে থকা ঘাই ৰাজপথৰ শৰ্দ শোষণ কৰি লয়।

অৱণ্য : আমাৰ জীৱন বেখা

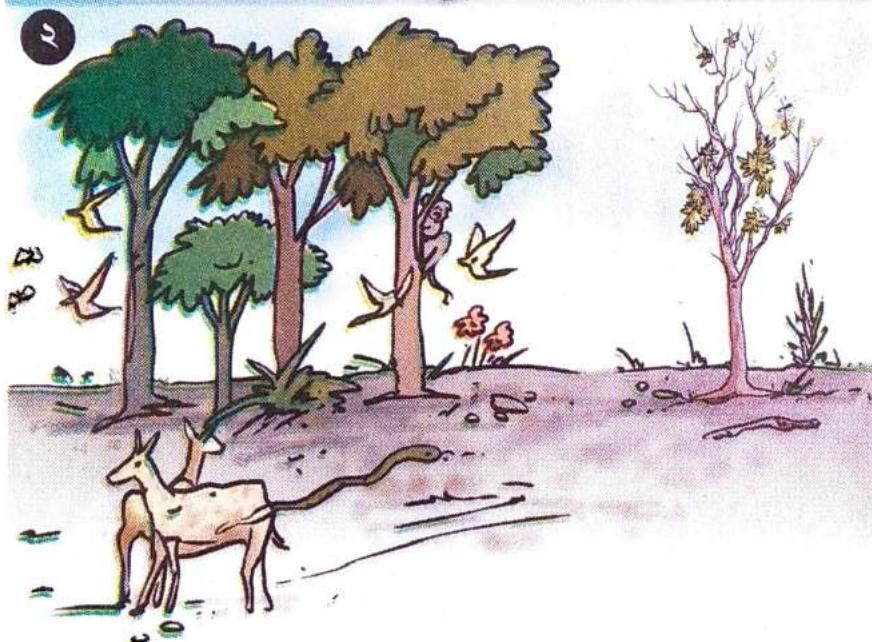
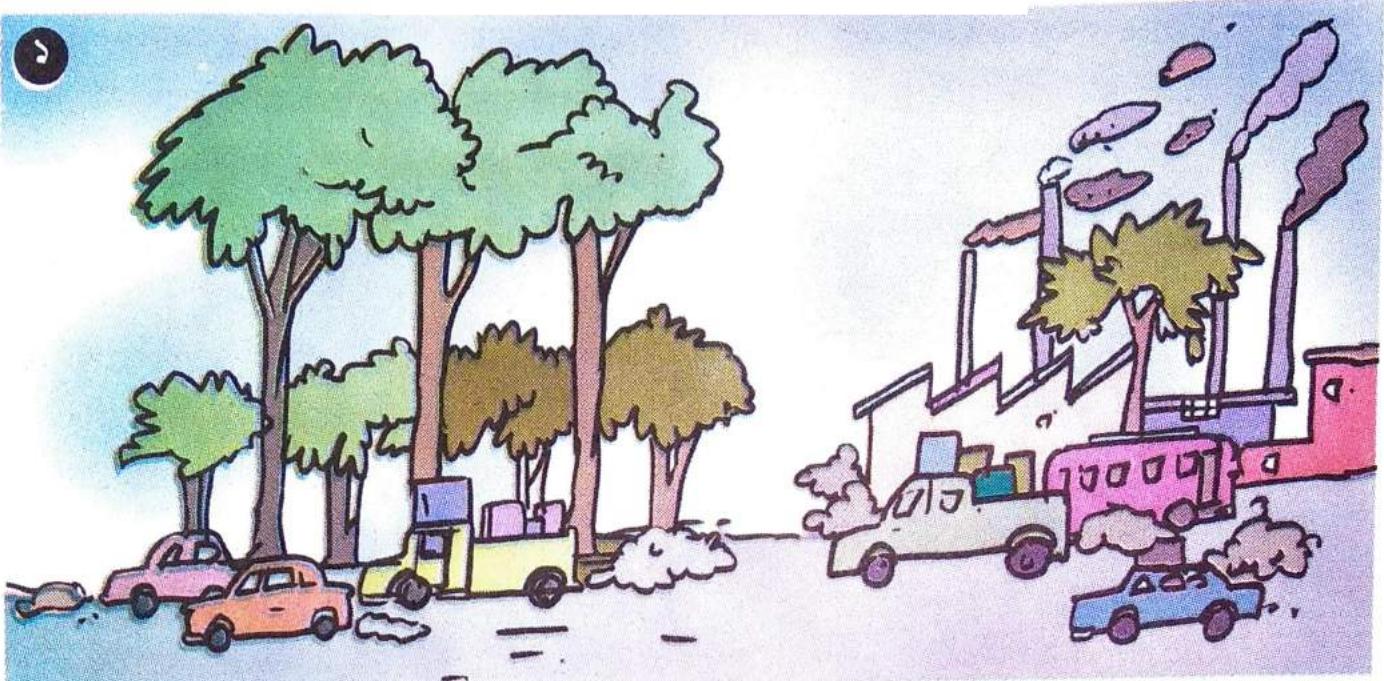
ল'ৰা-ছোৱালীহঁতে গাঁওখনৰ ইতিহাসৰ বিষয়েও জানিলে। গাঁওখন আৰু কৃষি পথাৰবোৰ প্ৰায় যাঠি বছৰ আগেয়ে অৱণ্য চাফা কৰি স্থাপন কৰাৰ কথা শুনি সিহঁত আচৰিত হৈছিল। টিবুৰ ককাদেউতাকে সিহঁতক কৈছিল যে তেওঁ যেতিয়া ডেকা আছিল, গাঁওখন এতিয়া দেখাৰ দৰে ডাঙৰ নাছিল। ঠাইখন অৱণ্যৰে আগুৰি আছিল। বাস্তা-ঘাট নিৰ্মাণ, অট্টালিকা নিৰ্মাণ, উদ্যোগ বিকাশ আৰু কাৰ্তৰ বৰ্ধিত প্ৰয়োজনে অৱণ্যৰ ওপৰত হেঁচা দিছে আৰু ই ক্ৰমাং অদৃশ্য হ'বলৈ আৰম্ভ কৰিছে। গাঁৱৰ সংলগ্ন অৱণ্যখনৰ পুনৰুজ্জীৱিত নোহোৱাত তেওঁ সুখী নহয়। অত্যধিক চৰণীয়া প্ৰাণীৰ বিচৰণ আৰু জধে-মধে গছ কটাৰ ফলত এই অৱণ্যখন লুপ্ত হোৱাৰ পথত। অধ্যাপক আহমেদে কৈছিল যে যদি পৰিমিতভাৱে সম্পদবোৰ ব্যৱহাৰ কৰোঁ তেন্তে আমি অৱণ্য আৰু পৰিৱেশক বক্ষা কৰাৰ লগতে প্ৰগতিৰ দিশতো অগ্ৰসৰ হ'ব পাৰো।

ল'ৰা-ছোৱালীহঁতে এনেকুৱা কাৰ্যৰ কেনে পৰিণাম হ'ব পাৰে তাকে দেখুৱাবলৈ কিছুমান ছবি আঁকিলে।

অধ্যাপক আহমেদে অৱণ্যৰ গুৰুত্বৰ বিষয়ে কি শিকিলে সেয়া ল'ৰা-ছোৱালীহঁতৰ পৰা সংক্ষেপতে জানিব বিচাৰিলে। ল'ৰা-ছোৱালীহঁতে লিখিলে : অৱণ্যই আমাক অঙ্গিজেন যোগায়। ই মাটিক সুৰক্ষা প্ৰদান কৰে আৰু বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ জীৱক আশ্রয় দিয়ে। অৱণ্যই দাঁতিকায়ৰীয়া অঞ্চলত অধিক বৰষুণ দিয়াত সহায় কৰে। ঔষধি গছ, কাঠ আৰু আন বহুতো প্ৰয়োজনীয় সামগ্ৰীৰ উৎস হ'ল অৱণ্য। আমি আমাৰ অৱণ্যসমূহ নিশ্চিতভাৱে সংৰক্ষণ কৰিব লাগিব।

যদি অৱণ্য নোহোৱা হয় তেন্তে
কি হ'ব?

- (১) যদি অরণ্য নোহোরা হয়, বায়ুত কার্বন-ডাই-অক্সাইডের পরিমাণ অধিক হ'ব, ফলত পৃথিবীর তাপমাত্রা বাঢ়িব।
- (২) গছ-গছনির অনুপস্থিতিত প্রাণীয়ে খাদ্য আরু আশ্রয়ের অভাব অনুভব করিব।
- (৩) গছ-গছনির অনুপস্থিতিত মাটিয়ে পানী ধরি বাখিব নোরাবিদ, ফলত বানপানীর সৃষ্টি হ'ব।
- (৪) নির্বনানীকরণে আমাৰ জীৱন আৰু পৰিৱেশৰ প্ৰতি ভাবুকিৰ সৃষ্টি কৰিব। আমাৰ অৱণ্যভূমিক সংৰক্ষণৰ বাবে কি কৰিব পাৰোঁ ভাবি চোৱাচোন।

মূল শব্দ

কেন্পি (canopy)	নির্বাননীকরণ (deforestation)	বীজ বিস্তারণ (seed dispersal)
মুকুট (crown)	হিউমাচ (humus)	মাটি খননীয়া (soil erosion)
বিয়োজক (decomposers)	পুনরুজ্জীবিতকরণ (regeneration)	নিম্ন স্তরীয় গুল্ম (understorey)

তোমালোকে কি শিকিলা

- আমাৰ চৌপাশে থকা অৱণ্যৰপৰা আমি বহুতো উৎপাদিত সামগ্ৰী পাওঁ।
- বিভিন্ন উদ্ধিদ, প্ৰাণী আৰু অণুজীৱৰে গঠিত এটা পৰিৱেশেই হৈছে অৱণ্য।
- অৱণ্যত বৃক্ষবোৰে ওপৰৰ স্তৰটোৰ সৃষ্টি কৰে। ইয়াৰ তলত গুল্মজাতীয় উদ্ধিদ থাকে। ঘাঁহ-বনবোৰে একেবাৰে তলৰ স্তৰটো সৃষ্টি কৰে।
- গচ-গছনিৰ বিভিন্ন স্তৰবোৰে প্ৰাণী, চৰাই আৰু পোক-পতংগক খাদ্য আৰু বাসস্থানৰ যোগান ধৰে।
- অৱণ্যৰ বিভিন্ন উপাদানবোৰ পৰম্পৰ নিৰ্ভৰশীল।
- অৱণ্যৰ বৃদ্ধি আৰু পৰিৱৰ্তন ঘটে আৰু ই পুনৰুজ্জীবিত হ'ব পাৰে।
- অৱণ্যত মাটি, পানী, বায়ু আৰু জীৱৰ মাজত এটা সম্পর্ক বিদ্যমান।
- অৱণ্যই মাটিক খননীয়াৰ পৰা বক্ষা কৰে।
- মাটিয়ে অৱণ্যক বৃদ্ধি আৰু পুনৰুজ্জীবিত হোৱাত সহায় কৰে।
- অৱণ্যত বাস কৰা লোকসকলৰ বাবে অৱণ্য হৈছে জীৱন বেখা।
- অৱণ্যই জলবায়ু, জলচক্ৰ আৰু বায়ুৰ গুণাগুণৰ ওপৰত প্ৰভাৱ পেলায়।

অনুশীলনী

- ১) অৱণ্যত বাস কৰা প্ৰাণীয়ে কেনেকৈ অৱণ্যখনৰ বৃদ্ধি আৰু পুনৰুজ্জীবিত কৰাৰ ক্ষেত্ৰত সহায় কৰে ব্যাখ্যা কৰা।
- ২) অৱণ্যই কেনেদৰে বানপানী প্ৰতিৰোধ কৰে ব্যাখ্যা কৰা।
- ৩) বিয়োজক কি? দুবিধি বিয়োজকৰ নাম লিখা। সিহঁতে অৱণ্যত কি কৰে?
- ৪) বায়ুমণ্ডলত অক্সিজেন আৰু কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইডৰ মাজত সমতা বক্ষা কৰাত অৱণ্যৰ ভূমিকা কি ব্যাখ্যা কৰা।
- ৫) অৱণ্যত কিয় সামগ্ৰীৰ অপচয় নহয় বুজাই লিখা।
- ৬) অৱণ্যৰ সামগ্ৰীৰ পৰা উৎপাদিত পাঁচবিধি বস্তুৰ নাম লিখা।

৭) খালী ঠাই পূর কৰা —

(ক) পতংগ, পথিলা, মৌমাখি আৰু চৰায়ে সপুষ্পক উদ্ধিদৰ —————— সহায় কৰে।

(খ) অৱণ্য হ'ল —————— আৰু —————— ৰ বিশুদ্ধি কাৰক।

(গ) অৱণ্যৰ —————— স্তৰটো সৰু গুল্ম আৰু ঘাঁই-বনেৰে গঠিত।

(ঘ) পচা পাত আৰু প্ৰাণীৰ বিষ্টাবোৰে অৱণাত —————— ৰ বৃদ্ধি কৰে।

৮) আমাৰ পৰা দূৰৈত থকা অৱণ্যবোৰ অৱস্থা আৰু ইয়াৰ সমস্যা লৈ আমি চিহ্নিত কৰিয় ?

৯) অৱণ্যত বিভিন্ন প্ৰকাৰৰ প্ৰাণী আৰু উদ্ধিদ থকাটো কিয় প্ৰয়োজনী বুজাই লিখা।

১০) চিৰ ১৭.১৫ ত শিল্পীজনে চিৰৰ বিভিন্ন বস্তৰবোৰ চিহ্নিত কৰিবলৈ আৰু কাঁড় চিহৰ দিশ দিবলৈ পাহাৰি গ'ল। কাঁড় চিহৰ দিশ দিয়া আৰু তলত উল্লিখিত বস্তৰবোৰ চিহ্নিত কৰা।
মেঘ, বৰষুণ, বায়ুমণ্ডল, কাৰ্বন-ডাই-অক্সাইড, অঞ্জিজেন, উদ্ধিদ, প্ৰাণী, মাটি, মূল, ভূ-গভৰ জলপৃষ্ঠ

১১) তলৰ কোনবিধ অৱণ্যৰ উৎপাদিত সামগ্ৰী নহয় ?

(ক) আঠা

(খ) প্লাইটেড

(গ) লা

(ঘ) কেৰাচিন

১২) তলৰ কোনবোৰে উক্তি সত্য নহয় ?

(ক) অৱণাই মাটিৰ খহনীয়া বোধ কৰে।

(খ) অৱণ্যৰ উদ্ধিদ আৰু প্ৰাণী এটাৰ
ওপৰত আনটো নিৰ্ভৰশীল নহয়।

(গ) অৱণাই জলবায়ু আৰু জলচক্ৰত
প্ৰভাৱ পেলায়।

(ঘ) মাটিয়ে অৱণ্য বৃদ্ধি আৰু
পুনৰুজ্জীবিত কৰাত সহায় কৰে।

চিৰ ১৭.১৫

১৩. অণুজীবই মৃত উদ্ভিদের ওপরত ক্রিয়া করি প্রস্তুত করা সামগ্ৰীটো হ'ল ——।

- (ক) বালি, (খ) কাঠফুলা, (গ) হিউমাছ, (ঘ) কাঠ

বিস্তারিত শিকন — ক্রিয়াকলাপ আৰু প্ৰকল্প

- ১) পৰিৱেশ বিভাগে তোমাৰ অধ্যলৰ কাষতে থকা অৰণ্যখনৰ কিছু অংশ গৃহ নিৰ্মাণ প্ৰকল্পৰ বাবে মুকলি কৰি দিবলৈ সিদ্ধান্ত ল'ব লগা হৈছে। সচেতন নাগৰিক হিচাপে তুমি তোমাৰ মন্তব্য প্ৰকাশ কৰি বিভাগটোলৈ এখন চিঠি লিখা।
- ২) অৰণ্য এখন পৰিভ্ৰমণ কৰা। তোমাৰ ভ্ৰমণটো সাফল্যমণ্ডিত কৰিবলৈ তলত কিছু মন কৰিবলগীয়া বিষয়ৰ তালিকা দিয়া হৈছে।
  - (ক) তুমি নিশ্চিত হোৱা যে তুমি অৰণ্যত সোমাবলৈ অনুমতি পাইছা।
  - (খ) তুমি নিশ্চিত হোৱা যে চাৰিওকাষৰ বাস্তা-ঘাট সম্পর্কে তুমি জ্ঞাত। এখন মানচিত্ৰ বিচাৰি লোৱা আৰু সেই অধ্যলটোৰ এজন জনা-শুনা লোকক লগ ধৰি লোৱা।
  - (গ) তুমি যিবোৰ বস্তু দেখা আৰু যিবোৰ কাম কৰা তাৰ এটা খতিয়ান বাখিবা। পৰ্যবেক্ষণে ভ্ৰমণ আকৰণীয় কৰি তোলে। বেখা চিত্ৰ আৰু আলোক ছবিবোৰো কামত আহে।
  - (ঘ) চৰাইৰ মাতো বাণীবন্ধ কৰিব পাৰা।
  - (ঙ) বিভিন্ন ধৰণৰ বীজ বা টান বাকলিৰ ফল যেনে— তামোল আদি সংগ্ৰহ কৰা।
  - (চ) বিভিন্ন ধৰণৰ গচ্ছ, গুল্ম, লতা আদি চিনি উলিয়াবলৈ চেষ্টা কৰা। অৰণ্যৰ বিভিন্ন ঠাইৰ আৰু বিভিন্ন স্তৰৰ উদ্ভিদবোৰৰ এখন তালিকা বনোৱা। তুমি সকলোবিলাক উদ্ভিদৰ নাম নাজানিব পাৰা, কিন্তু সিঁহাংকৰণ কৰি জন্মে তাক চাই সঠিকভাৱে টোকা লিখা। উদ্ভিদবোৰৰ আনুমানিক উচ্চতা, মুকুটৰ আকৃতি, বাকলিৰ গঠন, পাতৰ আকাৰ আৰু ফুলৰ বঙ্গৰ তথ্যবোৰ লিখি লোৱা।
  - (ছ) প্ৰাণীৰ বিষ্ঠাবোৰ চিনি পাবলৈ শিকা।
  - (জ) বন বিভাগৰ বিষয়া, চৌপাশৰ গাঁৱৰ বাসিন্দা আৰু আন দৰ্শনাৰ্থীৰ লগত বাৰ্তালাপ কৰা। তুমি চৰাইৰ কলী কেতিয়াও সংগ্ৰহ নকৰিবা আৰু সিঁহাংকৰণ বাহবোৰ নষ্ট নকৰিবা।
  - তুমি তলৰ বেবছাইটৰ পৰা আৰু বেছি পঢ়িবলৈ পাৰা।

www.wild india. com

তোমালোকে জানিছিলানে?

ভাৰতৰ মুঠ মাটি কালিৰ ২১% অৰণ্যৰে আগুৰি আহে। স্বাধীনতাৰ পিছত ইয়াৰ পৰিমাণ লাহে লাহে কমি আহিছে। কিন্তু জনসাধাৰণে এতিয়া অৰণ্যৰ আৰৰণৰ গুৰুত্বৰ বিষয়ে অনুভৱ কৰাটো দেখা গৈছে। অৰণ্যই আৱৰা অধ্যলৰ পৰিমাণ যোৱা কিছুবছৰৰ পৰা সামান্যভাৱে বৃদ্ধি হোৱাৰ তথ্য পোহৰলৈ আহিছে।